

MY SOUL IS THIRSTY

SUFLETUL MEU ESTE SETE

Acest tract evanghelic a fost tradus cu un computer. Dacă puteți corecta sau îmbunătăți limba, vă rugăm să contactați biroul la info@angp.co.za

„Cum un cerb tânjește după un curent de apă rece, așa tânjesc după tine, Doamne. Îmi este sete după tine, Dumnezeul cel viu”. (Psalmii 42: 1,2).

Aceste cuvinte ale psalmistului se aplică fiecărei ființe umane. Dumnezeu ne-a făcut - spirit, suflet și corp. În același mod în care corpul nostru tânjește după mâncare și băutură, tot așa sufletul nostru este însetat de Dumnezeu, Dumnezeul cel viu. Dacă nu ne hrănim corpurile sau nu îi dăm ceva de băut, am muri sau dacă ni se va da mâncare sau băutură greșită, ne-am îmbolnăvi. Același lucru este valabil și pentru sufletul nostru, pentru că „omul nu poate trăi numai din pâine, ci are nevoie de fiecare cuvânt pe care îl

rosteste Dumnezeu". (Matei 4: 4). „Eu sunt pâinea vieții”, le-a spus Isus. "Cel ce vine la mine nu va fi niciodată. Flămând; cel care crede în mine nu va avea niciodată sete. Căci pâinea pe care o dă Dumnezeu este Acela care coboară din cer și dă viață lumii". (Ioan 6: 33,35). "Vă spun adevărul: cel care crede are viața veșnică. Eu sunt pâinea vieții. Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer. Dacă cineva mănâncă această pâine, el va trăi pentru totdeauna". (Ioan 6: 47,48,51).

Isus i-a spus femeii din Samaria că, dacă ar ști doar ce dă Dumnezeu, Îl va întreba, iar El îi va da să bea apă dătătoare de viață. El i-a mai spus că oricine bea apa pe care o dă, nu va mai avea niciodată sete. Apa pe care o dă El va deveni în ea un izvor, care îi va oferi apă dătătoare de viață și îi va da viața veșnică. (Ioan 4: 10-14).

Isus, Cuvântul lui Dumnezeu, care a devenit om și a trăit printre noi, este singura pâine vie care satisface și singurul care dă apă vie pentru a potoli setea sufletului nostru. Nimic altceva din această lume nu poate da viață veșnică și să ne satisfacă. Nici banii, plăcerea, femeile, bărbații, faima, onoarea, băutura, dansul, tutunul, drogurile sau orice altceva nu pot satisface setea sufletului nostru nemuritor. Omul bogat, despre care a vorbit Isus, a avut toate aceste lucruri, dar când a intrat în sfârșit în iad, a suferit o sete veșnică și a dorit ca Lazăr să-și înfigă degetul în apă și să-l pună pe limba lui aprinsă pentru că era chinuit în flăcările iad etern - dar Lazăr nu l-a putut ajuta. (Luca 16: 19-31).

O, prietene, nu mai încerca să-ți hrănești sufletul cu lucrurile goale ale acestei lumi. Te înșeală. Se prefac că te satisfac și te lasă mai înfometat și însetat ca niciodată.

Va fi „ca un om înfometat care visează că mănâncă și se trezește flămând. Sau ca un om care moare de sete, care

visează că bea și se trezește cu gâtul uscat". (Isaia 29: 8). Dacă nu-ți hrănești sufletul cu pâinea vieții și îi dai apa vieții, va muri. Plăcerea păcatului nu este hrană pentru suflet. Dumnezeu ne-a creat și l-a făcut pe om un suflet viu. Doar Dumnezeu poate satisface dorul și setea sufletelor noastre. Sufletele noastre strigă către Dumnezeu, Dumnezeul cel viu, pentru satisfacție. Dacă nu permitem sufletelor noastre să găsească satisfacție, vom muri și vom suferi sete veșnică și foame în flăcările care nu se sting niciodată în iad.

Isus a coborât din cer pentru a ne hrăni sufletele cu pâinea vie și pentru a ne satisface sufletele însetate cu apa vie. La fel cum mănânci pâinea naturală și o iei în trupul tău, ia-l pe Isus în inima ta și bea în Duhul Sfânt pe care Iisus l-a trimis în această lume pentru a deveni un izvor de viață în tine, pentru a te lumina și întări și a conduce te într-un tot adevărul.

Isus a spus: „Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viață veșnică și eu îl voi învia la viață în ultima zi. Căci carnea Mea este adevărata hrană, sângele Meu este adevărata băutură. Cine mănâncă trupul Meu și bea Sângele Meu trăiește în Mine și eu trăiesc în El. Aceasta este atunci pâinea care a coborât din cer. Cel care mănâncă această pâine va trăi pentru totdeauna. " (Ioan 6: 54-58). Acceptați-l pe Isus, darul lui Dumnezeu acum, Cel care ne satisface pe deplin foamea sufletului nostru.

Primul pas spre cer

Dumnezeu ne-a dat un drum sigur care duce spre cer. Trebuie să luăm drumul pe care Dumnezeu l-a dat pentru noi. Scara care duce la cer are multe trepte.

Primul pas către Dumnezeu este „Pocăința de păcat”. Ioan Botezătorul a învățat și a spus: „Întoarce-te de la păcatele tale, pentru că Împărăția cerurilor este aproape!” (Matei 3:

1-2). Apostolii le-au spus oamenilor să se pocăiască. Petru a spus: „Fiecare dintre voi trebuie să se întoarcă de la păcatele sale și să fie botezat în numele lui Isus Hristos, pentru ca păcatele voastre să fie iertate”. (Fapte 2:38). „Pocăiți-vă atunci de acest rău din inima voastră și rugați-vă Domnului ca El să vă ierte”. „Dumnezeu a trecut cu vederea vremurile în care oamenii nu L-au cunoscut, dar acum le poruncește tuturor de pretutindeni să se abată de la căile lor rele”. (Fapte 3:19; 8:22; 17:30). Spre bisericile respinse, Iisus, șeful bisericii a spus: "Gândește-te cât de departe ai căzut! Întoarce-te de la păcatele tale! Dacă nu , voi veni la tine în curând și voi lupta împotriva ta cu sabia care iese din gura mea. Cei pe care îi iubesc îi muștră și îi disciplinez, așa că fii serios și căiți-vă ". (Apocalipsa 2: 5,16). A te pocăi înseamnă a-ți întoarce spatele la vechea ta viață și a te întoarce pentru a-L urma pe Isus și a face voia lui Dumnezeu. (Fapte 11:21; 14:15). Pocăința îi privește pe toți păcătoșii și necredincioșii, precum și pe toți cei care sunt creștini numai în nume și trăiesc în păcat și sunt morți spiritual. Lasă-i să se pocăiască de păcatele lor.

Pocăința face ca o persoană să se întoarcă de la păcat, să renunțe la idoli, vrăjitorie, beție, imoralitate sexuală, furt și să spună minciuni și practici rele. „Întoarce-te de la tot răul pe care îl faci și nu lăsa păcatul tău să te distrugă”. (Ezechiel 18.30-32).

Pocăința este poarta către mântuirea deplină. (Matei 3: 2; Fapte 2: 37,38).

Pocăința este o întristare adevărată pentru păcatele pe care le-am comis. (Matei 26:75; 2 Corinteni 7:10).

Pocăința înseamnă a te întoarce de la păcat. (Luca 15: 18).

Pocăința este mărturisirea păcatului tău și nu ascunderea lui. (1 Ioan 1: 9; Proverbe 28:13).

Pocăința este să te predai pe deplin lui Dumnezeu. (Luca 9:62).

Pocăința este să corectezi ceea ce ai greșit. (Luca 19: 8).

Duhul Sfânt condamnă păcatul și ne ajută să ne căim. (Ioan 16: 8).

Unii care s-au pocăit

Regele David s-a pocăit și a fost iertat. (Psalmii 51: .1-12). Daniel s-a pocăit în numele poporului său și Dumnezeu l-a auzit. (Daniel 9: 3-19). Regele și oamenii din Ninive s-au pocăit și tot orașul a fost salvat. (Iona 3: 5-10). Fiul pierdut s-a pocăit și a fost întâmpinat de tatăl său. (Luca 15:21). Apostolul Petru s-a pocăit și a fost iertat. (Matei 26:75). Saul s-a pocăit și a devenit Pavel puternicul Apostol. (Fapte 9: 1-22).

Pocăință falsă

Unii oameni se pocăiesc, dar pocăința lor nu este autentică. Adam a dat vina pe Eva și Eva a dat vina pe șarpe pentru păcatele lor. Regele Faraon s-a pocăit pentru a scăpa de judecata lui Dumnezeu, dar pocăința lui nu a fost autentică. (Exodul 9:27; 10:16). Profetul Balaam s-a pocăit, dar a continuat pe calea greșită. (Numere 22.34). Regele Saul s-a pocăit, dar a vrut să fie onorat în același timp și nu a arătat nici o întristare reală pentru păcatul său. (1 Samuel 15:30). Iuda Iscariotul s-a pocăit în mod fals, și-a mărturisit păcatul în fața preoților ipocriți în loc să se ducă la Iisus, pe care îl trădase. (Matei 27.3,4).

Trebuie să ne pocăim și să ne mărturisim păcatele celui împotriva căruia am păcătuit. Fiul pierdut a arătat o adevărată pocăință. S-a ridicat și a lăsat porcii și stăpânul său și s-a dus direct la tatăl său și a spus: „Tată, am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și împotriva ta. Nu mai sunt potrivit

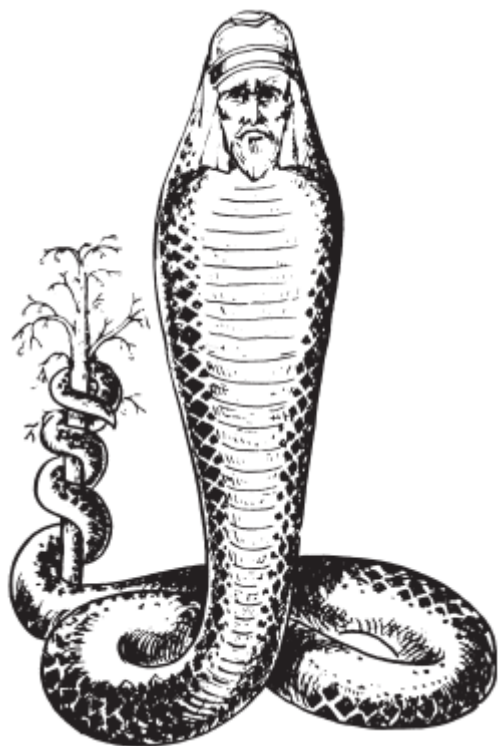
să fiu numit fiul tău". (Luca 15: 11-24). Nu l-a acuzat pe nimeni altcineva decât pe el însuși, dar a avut credință în bunătatea și dragostea tatălui său.

Adevărată pocăință

Pocăința adevărată este cunoscută prin roadele și faptele sale. Fructele și faptele credinței se arată atunci când un păcătos își lasă cu adevărat păcatele și își arată întristarea reală asupra căilor sale păcătoase. Hoțul va returna ceea ce a furat proprietarului de drept acolo unde este posibil. Bețivul își va pierde berea și rachiul. Cel care a avut încredere în idoli și vrăjitorie își va arde idolii și farmecele. Soțul sau soția necredincioasă va restabili relațiile corecte în casa lui și va părăsi toate relațiile păcătoase. Zaheu, vameșul șef, l-a acceptat pe Iisus în casa lui și a spus: „Ascultați, domnule! Voi da săracilor jumătate din bunurile mele și, dacă am înșelat pe cineva, îl voi rambursa de patru ori mai mult". (Luca 19: 8).

Scriitorul știe despre sute de păcătoși care, după pocăință către Dumnezeu, i-au returnat proprietarului de drept tot felul de lucruri furate sau câștigate pe nedrept. S-au renunțat la bani, îmbrăcăminte, mobilier, unelte, oi, păsări, boi, cuțite, tutun, cărți, farmece și medicamente, zaruri, oase de vrăjitoare, revolver etc. etc. au fost eliminate. Mulți i-au întrebat pe cei cărora le-au greșit iertarea și au găsit pacea. Procedând astfel, mulți dintre proprietarii bunurilor furate care au fost returnate și-au găsit și pocăința și mântuirea.

Nu întârziați, mergeți în genunchi acum și vărsați-vă inima în pocăință către Dumnezeu. Conform făgăduinței Sale, El vă va ierta păcatele și vă va da pace și viață veșnică.

Ipocrizia este o religie falsă, ținând de forma exterioară a religiei noastre, dar respingând puterea ei reală. Un ipocrit este o persoană care se preface că este ceea ce nu este, care pune un front fals. (2 Timotei 3: 5; Matei 23: 13,14). Se preface că este o persoană sfântă, dar trăiește în păcat secret. El face lucruri bune pentru a fi văzut de oameni și pentru a obține lauda omului. Își îmbracă o mantie de religie pentru a-și acoperi numeroasele păcate. Isus i-a comparat pe ipocriți cu mormintele văruițe în alb, care sunt curate și albe în exterior, dar putred în interior. Un ipocrit este mai preocupat de aspectul exterior al purității decât de puritatea interioară. Un ipocrit se roagă lui Dumnezeu numai în vremuri de necaz, boală și primejdie, sau când are nevoie, dar când Dumnezeu l-a ajutat să treacă peste necazurile sale, el nu are dragoste pentru Dumnezeu și nu petrece timp cu Dumnezeu în rugăciune. El este la fel ca

Faraonul care și-a mărturisit păcatul și păcatul națiunii sale când au venit peste Egipt ciumele și i-au cerut lui Moise să se roage, dar de îndată ce plagile s-au sfârșit, el și poporul său și-au împietrit inimile. (Exod 9: 27-34; 10: 16-20). Ipocritul îi judecă și îi critică pe alții cu severitate pentru greșeli mici, în timp ce el însuși se face vinovat de greșeli mult mai mari. El este rapid să detecteze sau să vadă pata din ochiul fratelui său, dar nu poate vedea scândura în a lui. (Matei 7: 5). Îi place foarte mult ceremoniile bisericesti exterioare și păstrarea tradițiilor, dar nu îi place închinarea spirituală lui Dumnezeu. (Matei 15: 2,7,8,9). Ipocritului îi place să facă rugăciuni lungi în public, dar nu are contact cu Dumnezeu în casă.

Păcatul ipocriziei este foarte dificil de vindecat, deoarece se ascunde foarte inteligent sub diferite haine de activități religioase. De asemenea, îi determină pe străini și pe păgâni să urască religia creștină. Dumnezeu urăște ipocrizia din toată inima Sa. Profetul Isaia spune: „Judecata lui Dumnezeu este ca un foc care arde pentru totdeauna. Poate vreunul dintre noi să supraviețuiască unui astfel de foc? Puteți supraviețui dacă spuneți și faceți ce este bine. Nu vă folosiți puterea pentru a înșela pe săraci, și nu acceptați mită. Nu vă alăturați celor care intenționează să comită crimă sau să facă alte lucruri rele.” (Isaia 33: 14,15). „Și calitatea lucrării fiecărei persoane va fi văzută când ziua lui Hristos o va expune. Căci în ziua aceea focul va dezvălui lucrarea tuturor, focul o va testa și va arăta calitatea sa reală”. (1 Corinteni 3:13). Isus a spus: „Fii de pază împotriva drojdiei fariseilor - vreau să spun ipocrizia lor. Orice va fi acoperit va fi descoperit și orice secret va fi făcut cunoscut”. (Luca 12: 1b, 2). Întreg capitolul din Matei 23 a fost scris pentru a ne avertiza asupra păcatului ipocriziei. Isus i-a certat și i-a avertizat pe cărturari și farisei din cauza ipocriziei lor. El le-a numit șerpi și fii de șerpi și le-a spus: "Ce groaznic pentru voi, învățătorii Legii

și fariseilor! Făcătoșilor! Curățați exteriorul paharului și farfuriei voastre, în timp ce interiorul este plin de ceea ce ați obținut prin violență și egoism. Fariseu orb! Curățați mai întâi ce este în interiorul paharului și apoi și exteriorul va fi curat! " „Ce groaznic pentru voi, profesorii Legii și fariseii! Ipocriți! Sunteți ca niște morminte văruiți în alb, care arată bine la exterior, dar sunt pline de oase și cadavre în descompunere în interior. În același mod, în exterior apareți bine tuturor, dar înăuntrul tău ești plin de ipocrizie și păcate ". (Matei 23: 25-28)

În ultimele zile, oamenii se vor întoarce de la adevăr și vor urma spiritele mincinoase și învățăturile demonilor, răspândite de mincinoși înșelători, ale căror conștiințe sunt moarte, parcă arse cu un fier fierbinte. "(1 Timotei 4: 1-2 Nu vor scăpa de condamnarea iadului.

Eliberare

Cum putem fi eliberați de această otravă mortală a ipocriziei? Primul lucru este să-i permitem lui Dumnezeu, prin Duhul Său și Cuvântul Său, să ne convingă acolo unde spiritul ipocriziei ar fi putut să ne pună mâna pe noi. Pocăința adevărată și mărturisirea deplină înaintea lui Dumnezeu și, acolo unde este necesar înaintea omului, este începutul eliberării de acest păcat mare și adânc înrădăcinat. Trebuie să ne dăm seama pe deplin că ochiul atotvăzător al lui Dumnezeu poate vedea fiecare păcat. S-ar putea să ne ascundem de ochii altora și să ne amăgim pe noi înșine, dar nu-l putem înșela niciodată pe Dumnezeu. El cunoaște gândurile și intențiile inimii și urechea Lui poate auzi ceea ce se vorbește în secret. Trebuie să ne amintim că fiecare gând al nostru este cunoscut în ceruri. Nu ne putem ascunde de ochiul lui Dumnezeu. „Orice este acoperit va fi descoperit și fiecare secret va fi făcut cunoscut”. (Luca 12: 2) Speranța ipocritului va pieri, pentru că un ipocrit nu va sta înaintea Lui. Care este

speranța ipocritului, când Dumnezeu îi ia sufletul? Îi va auzi Dumnezeu strigătul când îi vine necazul? Jertfele lui Dumnezeu sunt un duh smerit. „Jertfa mea este un duh smerit, Doamne. Nu vei respinge o inimă smerită și pocăită”. (Psalmii 51: 17). Prin urmare, puteți găsi eliberarea prin pocăință umilă și mărturisire către Dumnezeu și vă puteți întoarce de la viața ipocriziei pentru a trăi o adevărată viață creștină în care se văd roadele pocăinței și ale Duhului.

Nu fi liliac

Un liliac arată ca o pasăre și totuși nu este o pasăre. Arată ca un mouse, dar nu este un mouse. Nu este nici o pasăre, nici un șoarece. Îi place mai mult întunericul decât lumina. Este o imagine a multor așa-ziși creștini care merg la biserica de duminică, iar restul săptămânii trăiesc o viață de păcat. Într-o zi ei se prefac că sunt creștini, a doua zi sunt ca păcătosul lumii și necredinciosul. Se pare că sunt creștini, dar în inima lor încă se agață de vechii idoli păgâni, sunt de acord cu diavolul, care este zeul acestei lumi, și comit tot felul de păcate. Ei încearcă să-i slujească lui Dumnezeu și lui Satan. Sunt ca liliacul, nici un lucru, nici celălalt și le place întunericul mai bine decât lumina. Nu fi liliac. Fii creștin. - Mi-aș dori să fiți fie unul, fie celălalt. Dumnezeu a spus: „Dar pentru că ești călduț - nici fierbinte, nici rece - am să te scuip din gura Mea”. (Apocalipsa 3: 15,16).

Acest tract evanghelic a fost tradus cu un computer. Dacă puteți corecta sau îmbunătăți limba, vă rugăm să contactați biroul la info@angp.co.za

Dacă ați găsit mântuirea în Hristos sau ați fost binecuvântați prin literatura noastră Evanghelică, vă rugăm să ne anunțați. Am dori să-i mulțumim lui Dumnezeu împreună cu tine și să ne amintim mai departe de tine în rugăciunile noastre. Pentru literatură Evanghelică gratuită, cărți și tratate în peste 540 de limbi, vă rugăm să ne contactați:

INIMA OMULUI

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)